

Έγινα ναυτικός, όπως τόσες χιλιάδες Ελλήνων και δεν το μετάνιωσα, γιατί κατά κάποιο τρόπο είχα κάνει "συμβόλαιο" με το ναυτικό επάγγελμα

Κρτ Φίλιππος Χατζηπέρης

Ένας ιδεολόγος ναυτικός

Ο καπετάν Φίλιππος Χατζηπέρης γεννήθηκε στην Αίγινα στις 20 Φεβρουαρίου του 1936. Η καταγωγή του είναι μικρασιατική, από τη Σμύρνη. Ανατράφηκε μέσα σε μια οικογένεια με οκτώ παιδιά. Τα τέσσερα έγιναν ναυτικοί. Τον γνωρίζουμε πάρα πολλά χρόνια και έχουμε την τιμή να είναι φίλος μας. Εξαιρετικός ναυτικός, δυνατή προσωπικότητα, ιδεολόγος, πιστός σε αξίες και αρχές. Η συνέντευξη που ακολουθεί είναι περισσότερο μια αφήγηση της ζωής του, όπως του ζητήσαμε, καθώς τα ερωτήματα τέθηκαν συνολικά ως σημεία στήριξης για την ανέλιξη της διαδρομής του, του ναυτικού του βίου. Η αλήθεια του αποκαλύπτεται: «Είμαι ιδεολόγος» και σε κάθε επαγγελματία κρύβεται κάποιος «επαγγελματικός εγωισμός και υπερφάνεια», όταν του αναγνωρίζονται κάποια προτερήματα, ανάμεσα στα οποία η επαγγελματική του ικανότητα και εμπειρία

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΒΑΣΩ ΑΡΜΟΓΕΝΗ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΗΜΑΝΤΩΝΗΣ

Πρώτη φορά σε πλοίο

«**Η** πρώτη μου επαφή με τη θάλασσα άρχισε από την ηλικία των τριών ετών, όταν έπεσα και κινδύνεψα να πνιγώ! Το "ατύχημα" συνέβη στην προβλήτα του Αγίου Νικολάου του Θαλασσινού, στην Αίγινα, όπου ένας από τους μεγαλύτερους αδελφούς μου ψάρευε και με είχε... υπό την επίβλεψή του. Έκτοτε, η σχέση μου με το υγρό στοιχείο υπήρξε στενή ως παιδί, μαθητής του Δημοτικού, όταν κάναμε ιστιοπλοϊκούς αγώνες με αυτοσχέδια κοτεράκια σκαλισμένα σε ξύλο,

και του Γυμνασίου, όταν τα καλοκαίρια έπαιρνα "οργανική θέση" στο πλήρωμα του ψαράδικου καϊκιού της οικογένειας. Βγάζοντας το Γυμνάσιο το καλοκαίρι του 1954, παρόλο που ήμουν καλός μαθητής, βγήκα στη ζωή χωρίς στόχους και όνειρα. Την εποχή εκείνη η οικονομική κατάσταση της χώρας γενικά, και της οικογένειας ειδικά, δεν επέτρεπαν τέτοιες πολυτέλειες. Η οικογένεια όχι μόνο δεν διέθετε χρήματα για σπουδές, αλλά είχε και ανάγκη από την ενίσχυση κάθε παιδιού, μόλις έφτανε σε ηλικία που μπορούσε να δουλέψει. Με τη βοήθεια του αδελ-

φού μου, αυτού που με... πρόσεχε να μην πέσω στη θάλασσα, γράφτηκα στη Σχολή Λογιστών Παπασπύρου-Κοντόπουλου και άντεξα να βγάλω μόνο το πρώτο εξάμηνο. Διότι τότε άρχισε ο προβληματισμός μου για τον επαγγελματικό μου προσανατολισμό. Τον Μάρτιο του '55 έβγαλα το "Φυλλάδιο Μαθητευόμενου Ναυτικού". Ομολογώ ότι η απόφασή μου ήταν ενσυνείδητη και όχι μόνο αναγκαστική, διότι η μέχρι τότε σχέση μου και αγάπη για τη θάλασσα μού υπαγόρευσε να γίνω επαγγελματίας ναυτικός. Σκέφτηκα ότι μπορούσα να συνδυάσω το τερπνό,

σπουδάζοντας τη ναυτική, ναυσιπλοϊκή και ναυτιλιακή τέχνη και επιστήμη, με το ωφέλιμο, δουλεύοντας και βγάζοντας χρήματα για την ενίσχυση της οικογένειας. Μόλις πήρα το φυλλάδιο, μπαρκάρισα ως ναυτόπαις στο πετρελαιοκίνητο/ιστιοφόρο ΙΣΜΗΝΗ, φορτηγό ακτοπλοϊκό 160 τόνων με μηχανή Αξελού, μονοκύλινδρο 100 ίππων. Δούλεψα όλο το καλοκαίρι μέχρι και τις αρχές του χειμώνα του '55. Ξεμπαρκάρισα για να βρω δουλειά σε βαπόρι, αλλά δυστυχώς δεν ήμουν τυχερός. Στη συνέχεια μπαρκάρισα στο Π/Κ-Ι/Φ ΑΘΗΝΑ, 220 τόνων, ►